

yachad

ONDERSTEUNING VOOR EVANGELIEVERKONDIGING AAN HET JOODSE VOLK

Hinne ma tov uma naim sjevet achim gam yachad!
(Hoe goed is het, hoe heerlijk als broeders bijeen te wonen!)
psalm 133

NIEUWSBRIEF VOORJAAR 2015

Van de voorzitter

Voor Yachad heeft 2014 in het teken gestaan van de Generale Synode. Veel tijd hebben we besteed aan het nadenken en overleggen over en het schrijven van een goede besluittekst, om te komen tot het aanstellen van een Deputaatschap voor de relatie Kerk en Israël in onze kerken.

We meenden met een voorstel te komen, waar de synode, omdat het gebaseerd was op duidelijke Schriftgegevens, niet omheen zou kunnen. U zult begrijpen dat de teleurstelling groot was, toen de Synode in grote meerderheid begin dit jaar toch het voorstel afwees, en vond dat het 'Israëlwerk'

ondergebracht moest worden bij de nieuwe algemene zendingsorganisatie in onze kerken, *Mission*.

Ik daag u als lezer uit de voorsteltekst van Ommen-West/Yachad te vergelijken met de besluittekst van de Synode, en zelf te oordelen.

Een argument dat door de Synode is gebruikt, is dat men vond dat men niet één visie op 'Israël' (namelijk die van Yachad) als richtingbepalend wilde vastleggen. Tegelijk is nu het resultaat, dat de Synode één visie op 'Israël' (namelijk dat er voor het volk Israël geen bijzondere plek meer is) heeft geijkt. Ook door anderen, zoals ds J. Groenleer van de Christelijke Gereformeerde deputaten, en dr Erik de Boer, hoogleraar aan onze Universiteit in Kampen, is er op gewezen, dat dit redeneren toch wel heel dicht aanschuurt tegen de 'vervangingstheologie'.

Als u de gronden onder het besluit van de Synode leest, zult u ontdekken dat deze zeer minimaal zijn, en in feite een kronkelredenering inhouden: omdat de Synode eerder heeft gekozen voor *Mission* als nieuwe zendingsinstantie in onze kerken, moet ook het 'Israëlwerk' daarbij worden ondergebracht.

Ter Synode hebben we er op gewezen dat de GKV op dit punt duidelijk een heel andere weg kiezen dan veel andere kerken van gereformeerde signatuur, die nadrukkelijk onderscheid maken tussen zending (*mission*) onder heidenvolken, en evangelieverkondiging aan het Joodse volk, om daarmee rekening te houden met de bijzondere positie van dit volk in de heilsorde.

Ik roep u daarom op, persoonlijk en/of misschien samen met uw kerkenraad, bij de eerstvolgende synode bezwaar aan te tekenen tegen dit genomen en slecht onderbouwde besluit.

Het heeft even tijd nodig gehad onszelf als Yachad te 'herpakken', maar we beseffen dat het 'bijltje erbij neergooien' niet bevorderlijk is voor wat we graag willen. Daarom zijn we inmiddels in gesprek met deputaten van de Christelijke Gereformeerde kerk, met *Mission*, met deputaten van de classis Ommen, en anderen, om te bezien wat de (on-)mogelijkheden zijn voor de toekomst van het 'Israëlwerk' in onze kerken.

Laten we in elk geval steeds weer onze handen vouwen, en onze goede God bidden om genade en zegen op de verkondiging van het evangelie aan onze Joodse medemens, opdat de bedekking van hun hart wegvalt en ontdekken dat Jezus de Messias is van ook hun geschriften.

Emmen, april 2015
Jan Haveman

Voorstel Ommen-West/Yachad:

Besluit 1:
uit te spreken dat het een bijbelse opdracht is voor de christelijke kerk om Jezus Christus bekend te maken aan het Joodse volk.

Gronden:

1. Het is de taak van de kerk aan alle volken, Joden en niet-Joden, het evangelie van Christus te verkondigen (Handelingen 1:8 e.v.a.)
2. Tegelijk heeft het Joodse volk een bijzondere positie (Deuteronomium 7:6-8, Matteüs 15:24 (par), Handelingen 3:26, Romeinen 1:16, 9:4,5, 11:29, Efeze 2:11-12, Openbaring 21:12 e.a.)
3. Voor Joden en niet-Joden is er alleen redding door het geloof in Jezus Christus (Romeinen 1:16, 10:10,11)
4. De kerk uit de niet Joodse volken moet zich altijd bewust blijven dat zij de redding uit Israël ontvangen heeft (Johannes 4:22, Handelingen 13:47, Romeinen 11:17,18)

Besluit 2:
uit te spreken dat de gereformeerde kerken de evangelieverkondiging onder het Joodse volk als een zaak van het kerkverband beschouwen.

Gronden:

1. de Gereformeerde kerken hebben sinds 1875 het werk onder de Joden beschouwd als een zaak van het kerkverband (Handelingen van de Synode der Christelijke Gereformeerde Kerk in Nederland, gehouden te 's Hertogenbosch 1875, art. 93);
2. nadat GS Kampen 1951 had besloten het werk onder de Joden over te laten aan de plaatselijke kerken (Acta, art 82), heeft GS Berkel 1996 deze opdracht toevertrouwd aan de kerk van Ommen en deputaten BBK opgedragen met de kerk van Ommen en de uitvoerenden contact te onderhouden.

Besluit 4:
een deputaatschap Kerk en Israël te benoemen.

Gronden:

1. de evangelieverkondiging onder het Joodse volk is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de kerken;
2. de naam Kerk en Israël geeft herkenbaarheid bij andere deputaatschappen en organisaties.

Besluit 1

Geen deputaatschap Kerk en Israël te benoemen

Gronden:

De verkondiging van het evangelie onder Joden is onderdeel van de 'mission' van de kerken; deze synode heeft de kerken aangespoord met het oog op die 'mission' samen te werken in het Landelijk Samenwerkingsverband. Bij dat beleid past geen generaal deputaatschap voor evangelieverkondiging onder Joden.

Besluit 2

De kerk van Ommen-West en Yachad te adviseren om voor de evangelieverkondiging onder het Joodse volk, in samenwerking met 'Mission' tot een goede inbedding daarvan te komen in de (nieuwe) organisatieopzet van 'Mission', om zo verbreding van het draagvlak hiervoor te realiseren.

Gronden:

1. Ommen-West zoekt met Yachad naar verbreding van het draagvlak voor de evangelieverkondiging onder het Joodse volk
2. 'Mission' heeft duidelijk gemaakt wat zij zou kunnen betekenen voor Yachad

Wij feliciteren deputaten Kerk en Israël van de Christelijke Gereformeerde kerken hartelijk met de prachtige nieuwe opmaak en opzet van hun magazine *Verbonden* (voorheen *Vrede over Israël*). In *Verbonden* staan interessante artikelen over de relatie tussen kerk en het joodse volk, en is ook veel te lezen over ds Aart Brons, die ook namens de CGK, werker in Israël is. Als u geïntereiseerd bent kunt u een abonnement nemen op dit blad. Voor meer informatie: www.kerkenisrael.nl

Verslag van het werkbezoek aan Israël 2015

Op bezoek bij ds Tony en Donna Simon in Jerusalem!

In de voorjaarsvakantie zijn de Yachadbestuursleden Jan Haveman, Joop Krijtenburg en Inge Rozema-Venema naar Israël geweest op werkbezoek. We geven hier het verslag door dat zij gaven van hun ontmoetingen met ds Tony Simon en zijn vrouw Donna. Yachad/de kerk van Ommen-West is op bijzondere manier met hen en hun gemeente in Jerusalem verbonden.

De eerste maal dat we Tony spreken komen we hem onderweg tegen en nodigen we hem uit mee te gaan eten. Tijdens de maaltijd vertelt hij al veel over zijn werk, en laat hij ons enthousiast de voicerecorder zien waarop in verschillende talen de gesproken Bijbel staat. Voordeel van dit 'gesproken Woord' is dat je daarmee makkelijker jongelui bereikt (die weinig meer lezen) en analfabeten, en dat je eenvoudig terwijl je onderweg bent kunt luisteren. Tony deelt ze uit in Israël, maar vooral in Irak, waar hij tegenwoordig regelmatig naar toegaat om de vluchtelingen te helpen. Hij wordt door meerderen gesponsord om de voicerecorders aan te schaffen en uit te delen.

Na de maaltijd lopen we naar zijn nieuwe office, dat er werkelijk bijzonder fraai uitziet. Hier heeft hij veel meer ruimte om lectuur op te slaan. Dat heeft hij in indrukwekkende hoeveelheden en talen voorradig. Ook voor deze nieuwe werkplek wordt hij gesponsord. De vrouwenopvang door Donna is nu eveneens op een andere plaats in de stad gelokaliseerd.

Op sabbat gaat Inge met Tony op stap; hij wil haar de oude stad laten zien. Onderweg grijpt hij telkens zijn kans om mensen aan te spreken en lectuur uit te delen. Ook nodigt hij telkens uit om naar de dienst 's avonds te komen, en we zien dat er daardoor mensen daadwerkelijk komen. Inge geeft het volgende verslag van haar 'tour met Tony':

Eerst nam hij me mee naar *Christ Church*, waar ik een uitleg heb gekregen over de geschiedenis van de kerk, de oudste protestantse kerk van het Midden-Oosten. De kerk is gebouwd om het evangelie van de komst van de Messias Jezus met het Joodse volk te delen. De basis is Romeinen 1:16: *'Ik schaam me het evangelie niet, het is de kracht van God voor het behoud van iedereen die geloofd, eerst voor de Jood en ook voor de Griek'*. De oprichters vonden dat door de eeuwen heen de christenheid ver van de eenvoudige hebreeuwse origine was afgedwaald. Jezus was een gelovige Jood, alle eerste apostelen waren Joden. Eigenlijk was het NT een joods document, geschreven door joodse volgers van Jezus, met als uitzondering Lucas. Feitelijk was de vraag in de vroege kerk niet: kan een Jood geloven in Jezus als de beloofde Messias,

maar kan een heiden in Jezus geloven zonder een Jood te worden? (Handelingen 15).

De oprichters van *Christ Church* wilden dat Joodse mensen de kerk konden binnen wandelen en het christelijk geloof ontdekken, zonder te denken dat het iets buitenaards, iets

vreemds, iets heidens was. Ook geloofden ze in 1849, toen de kerk in gebruik werd genomen, zoals vele evangelische christenen in die dagen, dat voordat Jezus terug zou keren de Joodse mensen terug zouden keren naar hun eigen land, wat toen nog het Turkse Palestina was.

Het eerste moderne ziekenhuis is door *Christ Church Jerusalem* (CMJ) gevestigd. Als reactie daarop begon de Joodse gemeenschap eigen instituten te ontwikkelen. Ondertussen ontdekte Tony in het restaurant Nederlanders; die mocht ik benaderen. Het bleek een gids te zijn van *Israëldoed*, een Nederlandse christelijke reisorganisatie; zijn groep was bij Jossi Ben Zvi in de dienst.

Daarna heeft Tony mij de cel laten zien waar Jezus is gevangen gezet onder het huis van Kajafas. Daarbovenop is een RK kerk gebouwd. Er waren verscheidene groepen die uitleg kregen van gidsen; Tony had met sommigen moeite en ging met ze in discussie. Ook sprak Tony veel mensen van allerlei afkomst aan: Koreanen, Amerikanen, Denen, Oekraïners enz, onder het motto: 'iedereen mag de goede boodschap horen i.p.v. de Rooms Katholieke bijgelovigheid'. In een steegje van de Via Dolorosa is de handafdruk van Jezus in een muur te zien, velen leggen daar even hun hand op. *You don't believe that do you...* zegt Tony dan.

In de steegjes van het oude Jeruzalem, in de Arabische wijk, sprak Tony velen aan, en velen namen de Bijbel in de verschillende talen van hem aan. Hij raakte haast alles kwijt, zowel de Arabische Bijbels als de Hebreeuwse, aan met name seculiere joden. Hij was er zelf verbaasd over. Wat een kansen en mogelijkheden om op Sabbat te evangeliseren! Het probleem is dat hij geen mensen mee kan krijgen op die dag. Het is een rustdag voor zijn gemeenteleden. En als hij het alleen doet kan niet, dan wordt hij gezien als een gek.

We zijn om 10.00 uur begonnen en om 16.00 gestopt. Dat was 6 uur lopen en evangeliseren door Jeruzalem. Daarna heeft Donna zich bij ons gevoegd, en zijn we naar ons appartement gegaan."

In ons appartement spreken we met z'n drieën met Tony en Donna over hun werk, over de kansen en mogelijkheden, de moeilijke dingen. Tony spreekt makkelijk veel mensen aan en deelt lectuur en Bijbels uit, maar wat daarna? 'Nazorg' blijft een lastig aspect voor hem. Mensen komen dan een keer kijken in de dienst, maar volgt er ook een follow-up? Dat is beslist niet Tony's sterkste kant.

Maar we merken in alles dat het hart van Tony uitgaat naar zijn ongelovige mede-Jood.

We hebben het ook over de financiën (voornamelijk behartigd door Donna). Dit blijkt goed voor elkaar te zijn: het is door de

boekhouder goedgekeurd en het werk heeft een soort ANBI gekregen (goedkeuring voor non-profit activiteiten vanuit de overheid). Als we willen kunnen we de verslagen krijgen, Donna kan ze vertalen vanuit het Hebreeuws naar het Engels. Tony heeft zich erop ingesteld dat de steun vanuit de Classis Ommen wordt afgebouwd. We geven aan dat we als Yachad graag contact met hem willen blijven houden en supporten, en dat als er incidentele projecten zijn, hij altijd kan vragen om steun.

We attenderen Tony op de Russischtalige websites die ds Jos Colijn ons aanreikte; wellicht kan hij er zijn winst mee doen. Ook geven we aan dat er wellicht door het onderwijsinstituut van de Verre Naasten ondersteuning kan worden verleend. Hierover moet in Nederland contact worden opgenomen met ds Jan Matthijs van Leeuwen. We zullen dat eerst als Yachad doen, om te bezien wat de mogelijkheden zijn.

's Avonds om 19.00 uur gaan we naar de kerkdienst van de Kol'baMidbargemeente. Ze worden sinds kort gehouden in het 'Baptist House', een erg mooie accommodatie. De zaal is ruim en modern met beamers en al, en de mogelijkheid om via headfones te vertalen.

Lisa begeleidt met muziek en zang waarmee de dienst begint. Verschillende mensen van allerlei nationaliteiten zijn

aanwezig, ook mensen die we overdag op straat hadden aangesproken en uitgenodigd voor dienst.

Op gegeven moment vraagt Ella, een oud en ziek gemeentelid, die de dienst via de telefoon thuis meeluistert, of men het lied 'hallelujah' wil zingen. Dat gebeurt vervolgens in alle talen die aanwezig zijn. Dat was mooi, wel vaak maar zoveel talen waren er dus.

Daarna preekt Tony over Marcus 2: 1-8 (in het Engels en Lisa vertaalt in het Russisch). Hij legt vers voor vers het gedeelte uit, en legt de nadruk op de macht van Jezus. Aan de hand van het kapotte dak vermaand hij de aanwezigen niet teveel te hechten aan geld en goed. Het gaat om geloof en vertrouwen, de rest wordt je gegeven. Het is een eenvoudige, niet langdradige dienst (vergeleken met de andere diensten die we hebben meegemaakt). Verder valt het op dat Tony zich niet aan de rabbijnse parasja houdt maar zijn eigen gang gaat. *I am a free man*, zei hij al eerder toen hij koffie en eten kocht op Sabbat en zondag.

Op zondag 1 maart gaan Joop en Inge met Tony en Lisa op stap. Dit is hun verslag:

„Tony en Lisa nemen ons mee naar de omgeving van Bethlehem, om daar het Herodion (paleis van Herodes de Grote) te laten zien, met de watertunnels. Er gaan ook Russische gasten mee. Lisa is nu een beëdigde gids, dus mag ze naar dit soort plaatsen toe met een groep. Op die manier kunnen ze aan de hand van de geschiedenis de Bijbel uitleggen.

In 40 voor Christus probeerden de Parthen een einde te maken aan de overheersing van Judea door de Romeinen. Toen de opstand uitbrak vluchtte Herodes met zijn familie uit Jeruzalem. Tijdens de overhaaste vlucht viel zijn moeder op een gegeven moment uit de wagen en kwam onder de wielen terecht. Herodes stond op het punt zelfmoord te plegen, maar toen hij zag dat zijn moeder slechts gewond was, herpakte hij zichzelf. Herodes wist op deze plek de Parthen

een zware nederlaag toe te brengen. Na zijn overwinning trok Herodes naar Rome waar hij de titel: *koning der Joden* kreeg. Deze gebeurtenissen gaven de plaats van gebeuren voor Herodes een zodanige symbolische waarde dat hij het uitkoos om rond 23 v. Christus een groots paleizencomplex te bouwen. Het was altijd zijn bedoeling om ook daar begraven te worden. Pas in 2007 is zijn graf daar ontdekt.

Tony sprak ondertussen mensen aan. Franse Joden hielp hij met uitleg, ze mochten alles vragen aan Lisa. Hij maakte grapjes met ze over rosbief en gebraden kikkerbilletjes, en zo brak hij het ijs. Hij vertelde hen over zijn werk in Irak onder de vluchtelingen voor Isis, en dat maakte grote indruk. Hij vertelde dat hij als Jood in Jezus gelooft, en dat vonden ze ook verbazingwekkend. Tony vond dat hij een goed getuigenis had gegeven en vond ook dat de Fransen bereidwillig naar hem hadden geluisterd. Hij heeft voor hen gebeden! Daarna werden de Russische gasten teruggebracht in Jeruzalem, en zijn wij naar het kantoor van Tony gegaan, waar ook Donna was. We gebruikten daar de lunch (linzensoep), en vervolgens vertrokken we naar de *City of David*, een nationaal park waar bezoekers een fascinerende tocht kunnen maken in de voetsporen van de bijbelse koningen en profeten. De Stad van David staat op de werelderfgoedlijst. We zijn door de watertunnel gewandeld, een bouwkundig wonder. Het is er koud, dus het water dat door de tunnels stroomt blijft koel. Het bad van Siloam is er, en er zijn allerlei archeologische vondsten. Tony vertelt dat het een bewijs is van het bestaan van koning David, dat wel 's in twijfel wordt getrokken. En dat het een bewijs is van het bestaan van het joodse volk op deze plaats zo'n 3000 jaar geleden. De vraag of David wel of niet heeft bestaan, heeft in onze tijd natuurlijk

een politieke lading: Palestijnen en Israëliërs doen er alles aan zoveel mogelijk bewijs in hun eigen voordeel uit te leggen. In Jeruzalem wordt veel nieuwbouw gepleegd, wegen aangelegd, tunnels gegraven. Je hoeft maar een schep in de grond te steken en direct heb je de volledige aandacht van archeologen. Ze kosten veel geld, die archeologen, en vertragen bouwprojecten enorm. Maar wat ze vinden is vaak de moeite waard en kan bewijs leveren voor bepaalde historische kwesties. Tony is dan ook erg geïrriteerd over het feit dat de Palestijnen gewoon hun huizen, vaak illegaal, gebouwd hebben boven op de vele graftomben in de bergen. Die kun je daardoor niet meer onderzoeken.

Naast de Palestijnse-Israelische discussie is ook de wetenschap verdeeld over de betrouwbaarheid van de bijbel. Vanuit de Bijbel werd direct het stempel *Jebus* op de plaats gelegd waar we nu op lopen, en alles werd verder bestempeld als *Stad van David*. Dit is soms voorbarig geweest en sommige dingen zijn later hersteld als afkomstig uit een heel andere tijd. De archeologie van tegenwoordig is heel kritisch naar de Bijbel, maar de kern van het verhaal blijft overeind. De Bijbel is een heel oud boek en feiten blijken steeds vaker te kloppen. Men ziet David niet meer als een mooie afbeelding op de muur, niet meer als een leider van een groep sukkelige herders. Hij is veel meer dan dat. Het is duidelijk dat in Israël het evangelie op vele obstakels stuit. Al die stenen zullen geruimd moeten worden om het zaad te zaaien en te laten ontkiemen..."

Tot zover het verslag van het werkbezoek aan Israël. Een compleet verslag, ook van de andere ontmoetingen, is binnenkort te vinden op onze website www.yachad.nl

Nieuws uit het bestuur

Sinds januari heeft Wim Kloppers uit Hoogezaand het penningmeesterschap overgenomen van Alex Hoksbergen. We bedanken Alex voor zijn werk voor Yachad. Wim heeft veel belangstelling en liefde voor het volk van de Joden, en is daarnaast vanwege zijn werk als accountant deskundig op het gebied van financiën. We hebben hem hartelijk welkom geheten in de kring van het bestuur.

Henk Hoksbergen heeft te kennen gegeven nu ook het voorzitterschap van de Raad van Toezicht en Advies van Yachad te moeten beëindigen. Wij vinden dat heel jammer, zeker ook vanwege de kennis en betrokkenheid van Henk bij het Israëlwerk. We bedanken hem hartelijk voor zijn inzet gedurende vele jaren. Gelukkig is er in Ruud de Boer uit Harderwijk een deskundig nieuw bestuurslid gevonden. Ruud is in het verleden betrokken geweest bij de voorlopers van Yachad, heeft veel kennis en ervaring, en schreef o.a. het boekje 'Israël niet te vergeten' (Goes 1988). We wensen hem een goede plek binnen Yachad.

Wilt u het werk van Yachad steunen?
Word dan donateur!
Voor meer informatie: www.yachad.nl